

Никола

Но редъ е Манолу. Инакъ ще го
Наскърбя азъ. А не ми прилича.
Дори не е редно го между си
Да се наскърбимъ. А при други мостъ
Ей предъ тебе, честна дума давамъ
Азъ моята сѣнка ще да дамъ!

Дѣдо Филипъ

Похвалявамъ те, майсторе Никола
Отъ днесъ за менъ ти си първи майсторъ
/Погледна го изпитателно/
Само да не е това отъзавистъ,
Да се отървешъ отъ майсторъ Манола?
Ний хората, дявалъ да не чуе
Отъ завистъ сме готови на всичко

Никола

/Трепери/
Що думашъ тѣй? Че на дѣдо Филипъ
Кой би могълъ приказка да скърши?
Пъкъ и правъ си.

Дѣдо Филипъ.

Азъ казвамъ, де!
Завистъта намъ ни яде главата.
Отъ нея днесъ черно робство теглимъ.
И сѣнея трѣбва всички да се боримъ.

/Отъ нѣколко мѣста пристигатъ зидари. Виждатъ
се и жени, които сж донесли храна на мжетѣ си

Пристига и майсторъ Манолъ.

Женитѣ сж сложили храната на
и никой не сѣда за хранене/

Нѣщо си приказватъ на групи.

На страна Леко подзема речъ.

Единъ

Да похапнемъ, че работа ни чака.

Леко.

Отце ми се! Сърдцето ми се склучи

Втори.

Не бе еднѣжъ! Трети пътъ тазъ ракла

Се проваря. Не знамъ що да кажа.

Трети

Безъ сѣнка май, не ще да го бжде.

Втори.

Тѣй ще да е. Грешни ще сме.